

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 156/07-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., K., Maďarská republika, zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky – Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 190/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2007 doručená sťažnosť T. B., K., Maďarská republika (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) - Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 190/2004.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ústavný súd už vo veci ním namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 8 P 190/2004 rozhodoval uznesením č. k. II. ÚS 19/06-9 z 9. februára 2006, ktorým sťažnosť sťažovateľa odmietol.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 8 P 190/2004, ktorý bol ústavným súdom vyžiadaný za účelom nahliadnutia, bolo zistené, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 8 P 190/2004 začalo 29. októbra 2004 podaním návrhu R. D., K. (ďalej len „navrhovateľka“), z 28. októbra 2004 na zverenie dcéry sťažovateľa mal. B. B. G. B. (ďalej len „maloletá“) do jej výchovy. Zároveň sa navrhovateľka domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by okresný súd zveril maloletú do jej starostlivosti do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa sťažovateľa: „(...) *Vzhľadom k tomu, že v uvedenej veci Okresný súd vo Veľkom Krtíši do dnešného dňa nerozhodol, a to ani napriek mojim opakovaným sťažnostiam pravidelne prednášaným na vytyčených pojednávaniach mám za to, že postupom tohto súdu sú jednoznačne porušované moje základné práva v zmysle článku 52 ods. 2, a to v článku 48. odsek 2, Ústavy Slovenskej republiky, aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietáhov. Tento postup je aj v zásadnom rozpore s čl. 8 a nasl. Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj dohovorov o právach dieťaťa upravených v Slovenskej republike pod číslom 104/1991 Z. z. Na dôkaz mojich tvrdení podporne poukazujem aj na ust. § 176 ods. 3, 4, Občianskeho súdneho poriadku číslo 99/1963 Z. z. v znení zákona č. 341/2005 Z. z., podľa ktorého súd vo veciach v starostlivosti súdu o maloletých musí rozhodnúť v lehote 3 mesiace od podania návrhu na začatie konania, najneskôr však do 6 mesiacov.*“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal tento nález:

„*1. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky - Okresný súd vo Veľkom Krtíši v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/190/04 porušil právo T. B., (...) bytom K., Maďarská republika, občana Maďarskej republiky, aby sa jeho vec ako zákonného zástupcu jeho*

maloletej dcéry B. B. G. – B. (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručených v článku 48 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky.

2. T. B. priznala primerané finančné zadostučinenie v sume 300.000.- Sk, ktoré je povinný Okresný súd vo Veľkom Krtíši vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu k rukám T. B., (...) bytom K., Maďarská republika.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa ods. 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Pretože v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone – čo nie je tento prípad), ústavný súd sa zaoberal namietaným porušením označeného základného práva v rozsahu, v akom ho sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v sťažnosti pred ústavným súdom vymedzil v petite návrhu.

Vo vzťahu k ministerstvu spravodlivosti sťažovateľ neuviedol žiadne skutočnosti preukazujúce, že postupom ministerstva spravodlivosti mohlo dôjsť v namietanom súdnom konaní k porušeniu jeho základného práva, a preto ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na jeho zastúpenie advokátom v konaní pred ústavným súdom sťažovateľa na odstránenie nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd ani nevyzýval.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P 190/2004.

Zo spisu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 19/06 vyplýva, že ústavný súd sťažnosť sťažovateľa z 10. januára 2006 doručenú ústavnému súdu 20. januára 2006, ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 P 190/2004, odmietol pre neprípustnosť (nevyužitie právnych prostriedkov, ktoré mal sťažovateľ k dispozícii podľa osobitných predpisov) a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (nepreukázanie skutočností o možnom porušení základného práva), preto ústavný súd nepovažoval konanie vedené pod sp. zn. II. ÚS 19/06 a rozhodnutie z 9. februára 2006 za prekážku veci rozhodnutej [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde]. V tomto prípade preto ústavný súd skúmal, či existuje reálna možnosť vyslovenia porušenia namietaného základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v označenom konaní pred okresným súdom, posudzujúc obdobie od jeho začiatku, t. j. od podania návrhu okresnému súdu 29. októbra 2004.

Za účelom posúdenia opodstatnenosti sťažnosti si ústavný súd vyžiadal z okresného súdu spis sp. zn. 8 P 190/2004, z ktorého zistil, že postup okresného súdu od začatia konania vzhľadom na plynulosť procesných úkonov nesignalizuje možnosť vyslovenia zbytočných prietáhov v konaní po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol sťažnosť sťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2007